

[Alfred Jensen.]

finanslovforslaget om, at der skal opspares ca. 10 mill. kr. gennemsnitligt pr. måned i det kommende finansår, så nogenlunde vil gå i opfyldelse, og det vil jo sige, at når vi er færdige med det finansår, vi snart går ind i, vil der, selvom man bruger de penge, der er disponeret over, være et større beløb tilbage i vejfonden, end der var den 1. april 1953, uden hensyn til det beløb, der er disponeret over.

Jeg mener, det er urimeligt, at man fortsat hober pengene op. Der må bruges flere af disse midler; der er arbejder, der trænger til at blive udført, og der er arbejdsmænd nok — og forøvrigt også andre arbejdere — der trænger til at få beskæftigelse, og derfor håber jeg, man vil ændre dette punkt i finanslovforslaget, når det kommer til tredje behandling.

Så har jeg set på de spørgsmål, der er stillet til forsvarsministeriet angående militærudgifterne. Det forbyr mig noget, at der ikke har været stillet spørgsmål om de store omkostninger, de mange jettflyveulykker har påført forsvarsministeriets budget. Jeg har i hvert fald ikke kunnet finde noget derom, og det er så meget des mere urimeligt, som disse nedstyrtninger har taget et stort omfang, så stort et omfang, at offentligheden må have besked herom. Jeg rejste i denne samlings begyndelse det spørgsmål til forsvarsministeren, om han her i tinget ville give en redegørelse herfor. Der blev dengang sagt ja, men der er gået måneder, og vi har ingen redegørelse fået. Spørgsmålet er jo blevet endnu mere aktuelt i den seneste tid, hvor man må tage helt anderledes fat på problemet end hidtil. Nu har man faktisk set sig nødsaget til at forbyde flyvning med jettmaskiner, og det forekommer mig, at tinget og offentligheden må have krav på at få den redegørelse, som ministeren har lovet; det, der eventuelt kan være meddelt partiformændene i dag, kan ikke være tilstrækkeligt. Når man har lukket op ved at erkende, at der foreligger disciplinbrud, når pressen kan meddele, at de, der er styrtet ned, har været påvirket af spiritus eller i hvert fald har nydt kvanta af spiritus, som ikke måtte nydes, og når der bliver indrømmet andre uregelmæssigheder, har man i virkeligheden sagt så meget, at der må siges mere, og derfor efter-

lyser jeg den redegørelse, som vi forlængst har bedt om at få.

Dernæst vil jeg sige, at jeg heller ikke af de besvarelser, der findes, kan se, om man kan vente nogen nedskæring af udgiftsbeløbene på de militære budgetter. Det forekommer os, at nedskæringer her er nødvendige; der er jo tale om temmelig store udgifter, og vi ved, at der er størst chance for, at disse udgifter vil stige fremefter, der er meget ringe chance for, at de vil falde. Det er stik imod de løfter, der blev givet, og de forventninger, der blev stillet, og derfor mener vi, der bør foretages nedskæringer på dette område. I fjor gennemførtes der nedskæringer på det militære anlægsbudget på 100 mill. kr. Jeg ved ikke, om man kan vente noget sådant i år, men den kommunistiske gruppe mener i hvert fald, at selv en sådan nedskæring er altfor lille, den bør være betydeligt større. Vi mener, at man burde nedskære de militære udgifter med mindst 500 mill. kr. En sådan besparelse kan opnås, hvis man nedsætter tjenestetiden, hvis man indstiller det militære byggeri, og hvis man begrænser anskaffelsen af krigsmateriel.

Det er klart, at det beløb, det her drejer sig om, vil kunne komme befolkningen til gode på anden vis. Der kan blive tale om skatteenedsættelser i stort omfang, der vil desuden også blive udvej for at finansiere de ungdomsforanstaltninger, der er talt så meget om, og som vi behandlede et forslag om i går gående ud på, at der skulle ydes 10 mill. kr. Der vil altså blive mulighed ikke alene for 10 og 20 mill. kr., men også for penge til foranstaltninger af anden art til fremme af ungdommens uddannelse. Der vil også kunne blive tilstrækkelige midler til at sikre billige lejer i det ny byggeri samt til opførelse af flere boliger; der vil desuden kunne blive penge, så man kunne indføre moderskabsydelse og derved skabe bedre forhold for enligstillede mødre og børn, og der vil naturligvis også kunne blive penge til folkepension.

Den kommunistiske gruppe ville helst have indarbejdet ændringsforslag om sådanne nedskæringer på de forskellige konti i finanslovforslaget, men jeg tror, man vil give mig ret i, at det er meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt for min gruppe at foretage sådanne beregninger, idet den ikke-